روزنامه صبح ایران
وطن امروز
VATANEMROOZ.IR

یکشنبه | ۱۸ شهریور ۱۴۰۳ | ۴ ربیع‌الاول ۱۴۴۶ | ۸ سپتامبر ۲۰۲۴ | سال شانزدهم | شماره ۴۱۲۴ | ۸ صفحه | ۵۰۰۰ تومان

VATAN-E-EMROOZ | VOL.16 | NO.4124 | SUN.SEP.08, 2024 | ISSN:2008-2886

| ۱۱۸۹ سال و ۳۵۰ روز گذشت |

«وطن امروز» گزارش می‌دهد؛ رویکرد مناسب برای بهبود رابطه ایران با ارمنستان چیست؟

کلید زنگزور

همین صفحه

برنامه هلدینگ خلیج‌فارس برای عبور گام‌به‌گام از جواد نکونام

می‌ماند یا نه؟

صفحه ۶

«وطن امروز» از عملکرد غیرشفاف بازارگردان‌ها و تصمیمات غیرمدیریتی در بورس گزارش می‌دهد

مافیای تالار شیشه‌ای

تعداد کدهای فعال بورس از ۴ میلیون در سال ۱۳۹۹ به حدود ۱۵۰ هزار کد در سال ۱۴۰۳ رسیده است

گروه اقتصادی: مجید عشقی، رئیس سازمان بورس و اوراق بهادار بعد از حاشیه‌های مربوط به وام ۱۰ ساله با کارمزد ۴ درصد استعفا کرد. قرار شده شورای عالی بورس تشکیل جلسه دهد و درباره مسائل پیش‌آمده تصمیم‌گیری کند. در شرایط کنونی بسیاری از فعالان بازار نسبت به عملکرد هیات‌مدیره بورس انتقاد دارند. به همین دلیل معتقدند دولت باید نسبت به اعضای شورای عالی بورس نیز به طور کامل تجدیدنظر کند، چرا که اقتصاد کشور با تورم بالایی روبه‌رو بوده و بازار باید واکنش نشان می‌داد اما سقوط کرده است. در این بین به طور قطع عملکرد ضعیف و پنهانکاری مدیران بورس به زیان سهامداران افزوده است. در میانه اوضاع نامطلوب بازار سرمایه، منتشر شدن خبر وام ۱۰ میلیارد تومانی هیات‌رئیسه بورس در هفته گذشته شوک جدیدی به سهامدارانی وارد کرد که منتظر اقدامات همین هیات‌رئیسه برای جلوگیری از زیان‌شان بودند. این اتفاق نشان داد پنهانکاری در بین مدیران بورس بزرگ‌ترین عامل برای صدمه به سرمایه‌گذاران بورس بوده است، چرا که در تاریخ ۱۷ اردیبهشت ۱۴۰۲ نیز بازار سرمایه به واسطه همین پنهان‌کاری‌ها، ریزش عجیبی را تجربه کرد. در آن زمان به دنبال انتشار نامه افزایش نرخ خوراک گاز شرکت‌های پتروپالایشی و سایر صنایع، بازار سقوط کرد ولی بعد از ۵۰ روز مشخص شد افت سنگین شاخص بورس ناشی از این اطلاعات نهان بوده است، در حالی که بازار سرمایه باید آیینه تمام‌نمای یک اقتصاد شفاف باشد. به طور قطع مهم‌ترین دلیل ناکارآمدی بورس به مدیران آن بازمی‌گردد. بورس به عنوان بازوی دولت باید در مدیریت نقدینگی درست عمل کند. در چند سال گذشته عملکرد عشقی به‌گونه‌ای نبود که سرمایه‌گذاران جدید را وارد بازار کند و خروج سرمایه از بازار در این چند سال بیشتر شده است.

ادامه در صفحه ۳

عکس: Granma

بغداد و واشنگتن از دستیابی به توافق برای خروج نیروهای نظامی ائتلاف خبر دادند

تعلیق آمریکایی!

آیا پنتاگون تا سال ۲۰۲۶ بین‌النهرین را ترک می‌کند؟

صفحه ۷

تیترهای امروز

روایت فرمانده کل سپاه درباره جنگ نفتکش‌ها میان ایران و رژیم صهیونیستی و هدف قرار دادن ۱۲ کشتی متجاوز

زدیم نزدند

■ پزشکیان: من بسیجی بودم بسیجی هستم و بسیجی خواهم ماند

صفحه ۲

«وطن امروز» موضوع بازدهی سرمایه‌گذاری در طلا را با سایر بازارهای هم‌عرض بررسی کرد

بازارهای بدون ارزش افزوده

■ تورم سال‌های اخیر باعث شده بازارها با مشکل بازدهی منفی سرمایه مواجه شوند

صفحه ۵

گزارشی درباره فروشگاه‌های زنجیره‌ای که فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی قاچاق عرضه می‌کنند

ته‌لنجی‌های زنجیره‌ای

صفحه ۴

لزوم اتخاذ تصمیم مدبرانه در مدیریت پدیده مهاجرت که این روزها توسط اصلاح‌طلب‌ها به افغان‌هراسی تبدیل شده است

پرونده

معادله افغانستانی‌ها

صفحه ۳

یادداشت روز

درباره پیوست عدالت برای طرح‌های توسعه‌ای

توسعه؛ وسیله نه هدف

[حمید ملک‌زاده*]

ما در ایران با مسائل زیادی سروکار داریم که به طور عمده دچار ناهم‌زمانی و نابهنگامی هستند. از جمله مهم‌ترین این مسائل به موضوعاتی مربوط می‌شود که به توسعه وابسته هستند: هم در حوزه سیاسی و هم در حوزه اقتصادی. این ناهم‌زمانی و نابهنگامی زمینه‌ساز انباشت مشکلاتی در حوزه اقتصاد و سیاست شده است؛ مشکلاتی که هر کدام به شکل بنیادین با یکدیگر پیوند خورده‌اند. در عین حال انباشت این مشکلات و سازمان‌ها و نهادهای سیاسی و اقتصادی مختلفی که حول محور آنها شکل گرفته و بخشی از سازمان زندگی عمومی و نهادهای زندگی روزمره، سیاسی و اقتصادی ایرانیان را تشکیل می‌دهند، مداخله دولت برای حل این مشکلات را به موضوع بغرنجی در سیاست‌گذاری تبدیل کرده است؛ از یک طرف به این خاطر که هر شکلی از مداخله دولتی در هر کدام از نهادها و سازمان‌های شکل گرفته حول این مشکلات انباشت شده به شکل مسلسل‌وار همه این ساحت‌های متداخل را تحت‌تأثیر قرار می‌دهد و از طرف دیگر به این دلیل که هر صورتی از مداخله در هر کدام از این حوزه‌ها همه حوزه‌های مربوط به زندگی روزمره افرادی را که با آنها در گیر هستند به شکل غیرقابل بازگشتی متأثر ساخته و روندهای طبیعی زندگی ایرانیان را دچار اختلال‌های اساسی می‌کند. در میان موضوعات مختلفی که این روزها درباره توسعه مطرح می‌شود، موضوعات مربوط به توسعه اقتصادی از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است؛ چرا که از یک طرف بدون دست زدن به اصلاحات معنادار در ساختار اقتصادی کشور امکان اداره امور مردم در مسائل اساسی مربوط به اقتصاد کشور ناممکن است و از طرف دیگر مسائل ناشی از انباشت مشکلات ناشی از توسعه‌نیافتگی ممکن است هر شکلی از مداخله دولت در این حوزه را به بحران‌های امنیتی، سیاسی و انسانی در ایران امروز تبدیل کند. از این قرار یکی از راه‌حل‌های پیشنهادشده برای برطرف کردن بحران‌های ناشی از اقدام اجتناب‌ناپذیر دولت‌ها در مسیر اصلاح ساختارها و روندها و رویه‌های اقتصادی در سال‌های اخیر که مورد تأکید رهبر انقلاب اسلامی نیز بوده، موضوع پیوست‌های عدالت برای اجرای طرح‌های توسعه‌ای و فرآیندهای مربوط به اصلاح ساختار اقتصادی کشور است. با عنایت به اینکه در نخستین دیدار اعضای دولت چهاردهم با رهبر انقلاب این موضوع دوباره مورد تأکید معظم‌له قرار گرفت، در این یادداشت تلاش می‌کنم به طور خلاصه مباحثی نظری را درباره آن مورد بررسی قرار دهم.

■ از چه چیزی صحبت می‌کنیم؟ توسعه به عنوان هدف یا وسیله؟

در ابتدای این یادداشت به طور خلاصه به موضوع انباشت مسائل مختلف در ایران معاصر اشاره کردم که به طور چشمگیری از نابهنگامی و ناهم‌زمانی رنج می‌برند. در این بخش تلاش می‌کنم قبل از هر چیز این نابهنگامی و ناهم‌زمانی را روشن‌تر توضیح دهم. برای انجام این کار قبل از هر چیز این نکته را به شما یادآور می‌شوم که تجربه ما از جهان جدید به شکلی استثنایی و در نتیجه یک‌جور اضطرار ناشی از مواجهه سخت با جهان بیرونی اتفاق افتاده است. یعنی بیش از اینکه نتیجه یک‌جور تغییر و تحول درونی ناشی از تحولات ساختاری در جامعه و فرهنگ ایرانی باشد، محصول یک‌جور تغییر رفتار و الگوهای مصرف در حوزه‌های مختلف خرد و کلان از زندگی انسان ایرانی به حساب می‌آید، بنابراین می‌توانیم انتظار داشته باشیم جهانی که در نتیجه این تغییر الگوی مصرف و رفتار شکل گرفته است به شکلی نامنظم و با عنایت به تداوم سازمان قدرت استبدادی در دولت، از مشروطه تا پهلوی دوم و به نحوی دلبخواهی سازمان پیدا کرده باشد. سازمانی نامنظم و دلبخواهی که ما را با مشکلی اساسی دست به‌گریبان کرده است: جابه‌جایی نقاط کانونی. جابه‌جایی نقاط کانونی به این معناست که در تجربه ما از تجدد، جامعه حول محور موضوعاتی سازمان یافته که اصولا باید به‌عنوان اهدافی فرعی از زایش جهان جدید در نظر گرفته می‌شدند. این موضوع درباره توسعه بیش از هر جای دیگری قابل شناسایی است. در موضوعات مربوط به توسعه از آنجا که حاکمان بنا داشتند به حاکمانی جدید و دولت‌های‌شان به دولت‌هایی مدرن تبدیل شوند اینطور به نظر می‌رسد توسعه که بنا بود حول محور انسان شکل بگیرد حول موضوع دولت شکل گرفته است؛ یعنی تحت‌تأثیر شرایط خاصی که ما از تجربه جهان جدید داشتیم سازمان عمومی کشور به سمتی حرکت کرد که توسعه، توسعه دولت و نه انسان یا افراد تشکیل‌دهنده دولت باشد. درست تحت تأثیر همین جابه‌جایی نقطه کانونی در توسعه است که در ایران معاصر مفهوم نوسازی با ایده توسعه جابه‌جا شده است.

ادامه در صفحه ۶

نگاه

تعبیر هشدار کیسینجر

نوید مؤمن: هنری کیسینجر، استراتژیست مطرح حوزه سیاست خارجی آمریکا قبل از مرگ، درباره شکل‌گیری جنگ سوم جهانی با محوریت چین و آمریکا هشدار داد. با این حال، او در بخشی از مواضع خود، اشاره‌ای نیز به تنش‌های مزمن ایجاد شده میان واشنگتن و قدرت‌های بزرگ و امکان عدم مدیریت میدانی و فرامتنی آنها کرد: «من از مشاهده این روند نگران هستم. همه طرف‌ها (چین، روسیه و آمریکا) خود را متقاعد کرده‌اند که طرف مقابل یک خطر استراتژیک است. ما در مسیر رویارویی قدرت‌های بزرگ قرار داریم. در سرتاسر جهان، موازنه قوا و اساس فناورانه جنگ سریعا و به طرق مختلف در حال تغییر است و کشورها فاقد هرگونه اصل ثابتی هستند که بتوانند بر اساس آن نظم برقرار کنند. در نتیجه، اگر کشورها موفق به دستیابی به یک اصل ثابت نشوند احتمال دارد به زور متوسل شوند. براساس معیار کلاسیک، در چنین وضعیتی ما در دوره پیش از وقوع جنگ سوم جهانی قرار داریم».

به نظر می‌رسد پیش‌بینی کیسینجر زودتر از حد تصور مخاطبان غربی در حال تعبیر است! اخیرا سرگئی ریابکف، معاون وزیر خارجه روسیه در واکنش به حمله اوکراین به منطقه «کورسک»، تاکید کرد کی‌یف و ناتو از خطوط قرمز تعیین شده توسط مسکو عبور کردند و محصول این روند، تغییر دکترین هسته‌ای روس‌ها خواهد بود. بر این اساس، احتمالا آستانه (حدود و ثغور) استفاده از سلاح هسته‌ای توسط روسیه تغییر کرده و رویکرد پراگماتیستی و عملگرایانه‌تری را از سوی کاخ کرملین در واکنش به مداخله‌گرایی آشکار ۲ سوی آتلانتیک در جنگ اوکراین شاهد خواهیم بود. اکنون شاهد وقوع ۲ پدیده موازی و همزمان در جنگ اوکراین هستیم؛ پدیده نخست مربوط به متن نبرد است؛ جایی که تصرف بخش‌هایی از کورسک (واقع در خاک روسیه) از سوی نیروهای اوکراینی منتج به واکنش متقابل روس‌ها و خیز آنها برای تصرف شهر راهبردی پوکروفسک شده است. نتیجه این اقدام روس‌ها، تسلط بر دونباس شرقی خواهد بود، یعنی همان خواسته‌ای که روس‌ها از ابتدای جنگ اوکراین دنبال تحقق آن بوده‌اند.

این تحولات میدانی، تاثیر خود را در مذاکرات احتمالی آتش‌بس نیز به صورت مستقیم خواهد گذاشت؛ همان میز مذاکراتی که تاکنون آمریکا و اکثر اعضای ناتو از چینش آن میان کی‌یف و مسکو جلوگیری کرده‌اند.

دومین پدیده، به مراتب اهمیت بیشتری دارد و معطوف به جابه‌جایی استراتژی‌ها و خطوط راهبردی روس‌ها در مواجهه با غرب است. این قاعده شامل چینی‌ها نیز می‌شود.

ادامه در صفحه ۶

رویکرد مناسب برای بهبود رابطه ایران با ارمنستان چیست؟

کلید زنگزور

[دکتر احسان موحدیان*]

یادداشت

پس از وقوع جنگ ۲۰۲۰ قره‌باغ، ایران مقطع حساسی را در روابط خود با ارمنستان پشت سر می‌گذارد. روند نارضایتی عمومی از تحولات داخلی در این کشور تشدید شده که البته فعلا نمود بیرونی ندارد ولی چون علت وقوع این ناآرامی‌ها (نارضایتی مردم از روند صلح ناعادلانه میان ارمنستان و آذربایجان و اعتقاد عمومی به عدم حرکت این کشور در مسیری درست برای ایستادگی در برابر باکو) پابرجاست و برطرف نشده، احتمال بی‌ثباتی سیاسی در این کشور در آینده وجود دارد. بر اساس تازه‌ترین نظرسنجی‌ها در ارمنستان که توسط گالوپ انجام شده، نه حزب حاکم تشکیل‌دهنده دولت آقای پاشینیان نخست‌وزیر و نه احزاب سیاسی مخالف با دیدگاه‌های مختلف، محبوبیت زیادی ندارند. اکثر مردم هم از روند مرزبندی با آذربایجان راضی نیستند و آن را ناعادلانه می‌دانند و چندان به آینده امیدوار نیستند. در عین حال امیدواری به تاثیرگذاری نهادهایی همچون سازمان امنیت جمعی به رهبری روسیه و اتحادیه اقتصادی اوراسیا که ایران به تازگی با آن پیمان تجارت آزاد منعقد کرده، در جامعه ارمنستان رو به کاهش است. در شرایط کاهش امید عمومی به دولت ارمنستان و احزاب سیاسی مخالف آن، علاقه به پیوستن به اتحادیه اروپایی در این کشور افزایش یافته که با توجه به نگاه منفی محور شرق به این تحول و همزمانی این تغییر با تشدید تلاش‌های ناتو و آمریکا برای نفوذ در ساختارهای نظامی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی ارمنستان، ممکن است شاهد واکنش منفی روسیه باشیم که شرایطی مشابه با گرجستان و چه‌بسا اوکراین را برای ارمنستان ایجاد خواهد کرد.

همچنین در ارمنستان شاهد تلاش‌هایی برای تضعیف نهاد کلیسا به عنوان یکی از نهادهای اصلی ضامن تداوم حیات ارمنستان با هدایت پشت پرده آمریکا هستیم. رشد قارچ‌گونه فرقه‌های مذهبی انحرافی و ضد کلیسای ارمنی توسط غرب در جریان است. هدف از این اقدامات تضعیف هنجارها، تعلقات مذهبی مردم، تضعیف نقش کلیسا در تعیین سبک زندگی مردم ارمنستان و مقابله با نهاد کلیسا به عنوان یک نهاد کلیدی در تعیین و پیشبرد آرمان‌های جامعه ارمنی است. از این طریق و نیز با دستکاری کتب مذهبی و چه‌بسا با ایجاد تغییر در قانون اساسی ارمنستان تلاش می‌شود تعلقات و آرمان‌هایی که ارامنه درباره قره‌باغ کوهستانی (آرتساخ)، نسل‌کشی ارامنه، اهمیت حفاظت از زبان ارمنی، نمادهای ارمنی، تعلقات دینی و نهاد خانواده دارند تضعیف شود و این همان روندی است که انگلیس و صهیونیست‌ها در قبال جمهوری آذربایجان با تضعیف باورهای شیعی و ترویج وهابیت، سکولاریسم، همجنس‌گرایی، آموزه‌های صهیونیستی و... به شیوه‌ای دیگر پیگیری می‌کنند. اما درباره ارمنستان، غرب و به طور مشخص آمریکا با فرقه‌سازی تلاش می‌کنند نقش مرجعیت و رهبری کلیسای ارمنی را در جامعه تضعیف کنند. بدیهی است تضعیف کلیسای ارمنی که اختلافات عمیق تاریخی، هویتی و مذهبی با صهیونیسم دارد، باعث خواهد شد زمینه برای نفوذ اسرائیل در ارمنستان نیز فراهم شود.

بنابراین نباید اجازه داد با چنین دستکاری‌هایی حساسیت‌های اساسی در جامعه ارمنستان دستخوش تغییر و زمینه برای ایجاد کریدور زنگزور به بهانه کاهش فشارهای اقتصادی و امنیتی فراهم شود، زیرا ایجاد این کریدور زمینه‌ساز تغییرات جمعیتی و هویتی در جنوب ارمنستان می‌شود که بر امنیت و اقتصاد ایران نیز تاثیرگذار است. با توجه به تشدید فشارهای غرب برای ایجاد این کریدور و همراهی ضمنی روسیه با این مساله با امید کنترل کریدور جعلی مذکور، نقش ایران برای حمایت از ارمنستان و کمک به حفظ صلح و ثبات در این کشور مهم قفقاز جنوبی اهمیت بیشتری می‌یابد.

در عین حال شاهد افزایش تمایل دولت ارمنستان به همکاری با غرب (بویژه آمریکا و فرانسه) و روسیه‌زدایی از این کشور هستیم که تداوم این روند ممکن است باعث تنش و بی‌ثباتی در ارمنستان و سوءاستفاده جمهوری باکو و ترکیه شود.

در این شرایط ایران باید چه سیاستی را در قبال ارمنستان در پیش بگیرد که ثبات و امنیت این کشور حفظ شده و بر چالش‌هایی مانند تلاش برای ایجاد کریدور جعلی زنگزور غلبه شود؟

۱- سیاست ایران در ارمنستان نباید تقلیل‌گرایانه باشد. جمهوری اسلامی باید تلاش کند کل جامعه ارمنستان و احزاب و جناح‌های سیاسی مختلف را در آغوش بگیرد و با آنها تعامل کند. بنابراین ایران باید کل جامعه ارمنستان اعم از حکومت، مردم، جناح‌های سیاسی و نهاد کلیسا را مورد توجه قرار دهد.

۲- هم ارمنستان برای حفظ امنیت و تمامیت ارضی خود و ارتباط اقتصادی و نظامی و امنیتی ایمن و همیشگی با جهان خارج به ایران نیاز دارد و هم ایران برای حضور و نقش‌آفرینی در قفقاز و آسیای میانه فعلا تنها ارمنستان را در اختیار دارد و این کار از طریق باکو با توجه به شدت نفوذ اسرائیل، انگلیس و ترکیه و تبلیغات گسترده ضدایرانی در رسانه‌ها و مدارس و دانشگاه‌ها و سایر دستگاه‌ها و هویت‌سازی و تاریخ‌سازی و تمدن‌سازی جعلی ضدایرانی فعلا ممکن نیست.

با توجه به این نیاز دوجانبه، ۲ طرف باید پیوندهای سیاسی، اقتصادی، امنیتی و فرهنگی خودشان با یکدیگر را تقویت کنند. بویژه ایران باید سرمایه‌گذاری در حوزه انرژی (تهاتر برق و گاز) و راهسازی با هدف تقویت کریدور شمال - جنوب، روابط دوجانبه در بخش‌های مختلف پزشکی، امور فرهنگی و آموزش زبان فارسی را بیش از پیش تقویت کند.

۳- ایران باید به دولت ارمنستان کمک کند این مساله را درک کند که حضور آمریکا در ارمنستان برای کمک به حفظ امنیت و تمامیت ارضی این کشور نیست و این حضور سرریز درگیری بزرگ آمریکا و روسیه است که دامنه آن به منطقه قفقاز هم کشیده شده است. در واقع آمریکا اهمیتی به حفظ تمامیت ارضی ارمنستان نمی‌دهد و تنها به دنبال روسیه‌زدایی از ارمنستان برای افزایش نفوذ خود در قفقاز و آسیای مرکزی است و اگر دولت ارمنستان بیش از حد به آمریکا تکیه کند و تعادل را در روابط خارجی خود رعایت نکند، ممکن است بلایی که در درگیری آمریکا و روسیه بر سر اوکراین و گرجستان آمد بر سر ارمنستان هم بیاید. باید به دولت ارمنستان تفهیم کرد غرب حتی اگر بخواهد هم نمی‌تواند به حفظ مرزهای ارمنستان کمک کند، چون کشورهای غربی نه با ارمنستان مرزی دارند و نه دسترسی و حضور فیزیکی، نظامی، اطلاعاتی و اقتصادی آنها در ارمنستان با توجه به سابقه روسیه در این کشور جدی و قدرتمندانه است. همچنین باید این تصور اشتباه در مقامات ارمنستان که ترکیه می‌تواند یک شریک بالقوه و قابل اعتماد اقتصادی و سیاسی برای این کشور باشد، اصلاح شود.

۴- تضعیف نفوذ روسیه در ارمنستان و کاهش محبوبیت این کشور در بین افکار عمومی ارمنستان، به‌رغم اینکه به افزایش نفوذ غرب کمک می‌کند و لذا رویدادی مثبت تلقی نمی‌شود ولی به هر حال برای ایران فرصتی برای افزایش نقش‌آفرینی و بازیگری در قفقاز نیز ایجاد می‌کند تا غفلت تاریخی خود در این منطقه حساس را جبران کند. در این شرایط ایران باید انرژی اعم از سوخت و گاز مد نظر ارمنستان را تامین کند، زیرا غرب که مرز و تجارت زیادی با ارمنستان ندارد، قادر به چنین کاری نیست و وابستگی ارمنستان به باکو برای تامین این نیاز نیز امنیت، تمامیت ارضی و یکپارچگی ارمنستان را به خطر می‌اندازد. در عین حال ایران نباید از افزایش نفوذ غرب در ارمنستان استقبال کند، صحیح نیست دقیقا از چشم روسیه به تحولات ارمنستان بنگرد و به گونه‌ای رفتار کند که در ارمنستان تصور شود ایران به طور کامل در قفقاز با هماهنگی و بر مبنای نظرات روسیه عمل می‌کند، زیرا روسیه به علت عدم کمک جدی به ارمنستان در جنگ ۲۰۲۰ و درگیری‌های بعد از آن و نیز برای حفظ قره‌باغ در پیش چشم افکار عمومی ارمنستان محبوب نیست. بنابراین ایران باید در نگاه خود به ارمنستان رفتاری مستقل و متعادل داشته باشد و منافع خود را در این کشور با نگاهی پدرانه و همدلانه و با توجیه افکار عمومی پیگیری کند، بویژه که روسیه در قفقاز با کسی شریک نمی‌شود و هنوز هم در برابر همکاری با ایران در ارمنستان در برابر تشدید نفوذ ترکیه و ناتو مقاومت دارد. موضع‌گیری اخیر این کشور درباره کریدور جعلی زنگزور نیز با هر نیتی صورت گرفته باشد، باز هم ثابت می‌کند جمهوری اسلامی ایران نیازمند یک سیاست مستقل در قفقاز جنوبی است.

۵- ایران باید از بزرگنمایی غیرواقع‌بینانه و دور از واقعیت تعاملات ارمنستان با غرب خودداری کند. به عنوان مثال اگر غرب و آمریکا با همکاری ارمنستان یک مانور محدود برای مهار شورش‌های شهری انجام می‌دهند، ایران نباید این مانور محدود را بزرگ جلوه داده و در محکومیت این نوع همکاری‌ها در ابعاد و با شدتی مشابه روسیه، ترکیه و جمهوری باکو شریک شود، بویژه که جمهوری باکو از نظر عمق و سابقه این نوع همکاری‌ها با ناتو سوابق به مراتب گسترده‌تر و طولانی‌تری دارد و ترکیه نیز عضو ناتو است.

ادامه در صفحه ۶

سفیر ایران در ایروان درباره دالان زنگزور:

نباید حاکمیت ملی ارمنستان نقض شود

سفیر جمهوری اسلامی ایران در ارمنستان، در مراسم افتتاح پل جدید آلاوردی در شمال شرق این کشور اعلام کرد «خواب‌ها و رویاها در ارتباط با زنگزور هیچ وقت تعبیر نخواهد شد». مهدی سبحانی که جمعه گذشته در کنار گنل سانوسیان، وزیر زیرساخت و مدیریت منطقه‌ای جمهوری ارمنستان و جمعی از مقامات محلی و مردم منطقه آلاوردی در این مراسم شرکت کرده بود، در پاسخ به سوالی مبنی بر رفع انسداد مرزها در منطقه قفقاز گفت: «موضع ما در ارتباط با رفع انسداد کاملا مشخص است، مخالف رفع انسداد نیستیم اما تمام رفع انسدادها باید تحت حاکمیت ملی و سرزمینی ارمنستان باشد». او تاکید کرد: «خواب‌ها و رویاها در ارتباط با موضوعاتی مانند زنگزور هیچ وقت تعبیر نخواهد شد». دیپلمات ارشد کشورمان که سابقه سفارت در سوریه و پاکستان را نیز دارد، همچنین با رد تعیین نماینده‌ای از کشور ثالث برای کنترل مرز ایران و ارمنستان گفت: «این موضوع را دولت ارمنستان به طور مشخص اعلام کرده است. ما طرفدار این هستیم که تمام کنترل‌ها و نظارت‌ها توسط دولت ارمنستان و حاکمیت این کشور باشد. اکنون قرن ۱۹ نیست، ما در قرن ۲۱ هستیم، کشورها استقلال و حاکمیت دارند و این حاکمیت را اعمال می‌کنند». شایان ذکر است پل منطقه آلاوردی در شمال شرق ارمنستان که بر اثر سیل تخریب شده بود، اخیرا توسط یک شرکت ایرانی در مدت کوتاهی ساخته و نصب شد.

■ همکاری ۳ میلیارد دلاری

سفیر ایران در ایروان همچنین در حاشیه این مراسم با اشاره به ظرفیت‌های بسیار زیاد همکاری‌های ۲ کشور گفت: «اقدام‌هایی بویژه در زمینه ساخت جاده، پل و ساختمان جهت خدمت به مردم ۲ کشور و توسعه رفت‌وآمدها در حال انجام است. رهبران ما هدف ۳ میلیارد دلاری را برای توسعه تجارت میان ۲ کشور پیش‌بینی کرده‌اند و ما مصمم هستیم با اقدام‌های‌مان به آن هدف برسیم». وی نوید آینده بسیار روشنی در روابط ۲ کشور را داد و تاکید کرد: «ما مصمم هستیم از همه ظرفیت‌ها استفاده کنیم. ما در کنار شما هستیم و خواهیم ماند».